

Δεν ήταν και... μεταφυσική η ισοπαλία στην Ισπανία !

Πραγματικά ελάχιστοι πρέπει να ήταν αυτοί που πίστευαν σε θετικό αποτέλεσμα μέσα στην Ισπανία στην προεμιέρα των προκριματικών του παγκοσμίου κυπέλλου και δεν εξαιρώ και τον εαυτό μου !

Δεν είναι μόνο η πολύ μεγάλη διαφορά δυναμικότητας μεταξύ των δύο ομάδων, αλλά και η αρχική ενδεκάδα που κατέβασε ο **Φαν Σιπ** που μας έκανε να πιστέψουμε ότι όχι μόνο θα ηττηθούμε, αλλά και πιθανότατα με βαρύ σκορ !

Πως όμως έγινε αυτή η έκπληξη, με ισοπαλία απέναντι σε μια θεωρητικά πανίσχυρη ομάδα (η οποία πριν από λίγους μήνες διέλυσε με 6-0 τη Γερμανία), όταν μάλιστα η ομάδα μας κατέγραψε μηδέν τελικές προσπάθειες και ευκαιρίες σε όλο το παιχνίδι ;

Ξεκινάμε από την αρχική ενδεκάδα που είχε αρκετές ανορθογραφίες. Καταρχήν κακώς δεν ξεκίνησε ο **Μαυροπάνος** της Στουτγκάρδης (ενώ ο **Χατζηδιάκος** της Αλκμάαρ δεν κλήθηκε) και προτιμήθηκαν οι **Κ. Παπαδόπουλος**, **Τζαβέλλας**, ενώ κακώς ξεκίνησε ο **Λημνιός**-που αγωνίζεται ελάχιστα στην Κολωνία- τη στιγμή που υπάρχουν οι **Φορτούνης** και **Τζόλης**.

Επιπλέον εκτιμώ ότι κακώς ξεκίνησε και ο **Μπακασέτας** αντί του **Γιακουμάκη** ο οποίος σε ανοιχτό χώρο θα μπορούσε να είναι πιο επικίνδυνος και να μην μέναμε έτσι στις μηδέν τελικές προσπάθειες.

Το γενικό πλάνο ωστόσο ήταν σωστό από Ελληνικής πλευράς. **Μαζική άμυνα με επτά αμυντικούς** (το λεγόμενο πούλμαν), όπου κατά περίπτωση γίνονταν και εννιά, καθώς γύριζαν πίσω και τα εξτρέμ να βοηθούν.

Το αποτέλεσμα όλων αυτών στο πρώτο ημίχρονο ήταν γενικά καλή

αμυντική συμπεριφορά και πρέσινγκ, αλλά εντελώς ανύπαρκτοι δημιουργικά και επιθετικά και πολύ λογικό το 1-0 εις βάρος μας, με γκολ που μπήκε σε στιγμή που οι Ισπανοί άρχισαν να εντείνουν σχετικά την πίεση.

Τίποτα δε μας έδειχνε ότι θα μπορούσε αυτό το ματς να λήξει ισόπαλο, καθώς οι μορφή του έδειχνε ότι οι Ισπανοί μπορούν να το καθαρίσουν, χωρίς να φορτσάρουν και ιδιαίτερα. **Είπαμε όμως, η μπάλα είναι μπάλα και όταν κάνεις προγνωστικά κινδυνεύεις να εκτεθείς ανεπανόρθωτα...**

Κατά πρώτον λοιπόν ο Φαν Σιπ καταλαβαίνει κάποια λάθη του στην κατάρτιση της αρχικής ενδεκάδας και τα διορθώνει. **Βάζει τον πιο δημιουργικό Τζόλη στη θέση του Μάνταλου και τον Σιώπη στη θέση Φορτούνη στη θέση των Μάνταλου**, με σκοπό προφανώς να γίνεται μια πιο επιθετική άμυνα και, βελτιώνοντας κάπως την κυκλοφορία της μπάλας, να παίρνουν και καμιά ανάσα τα στόπερ και τα αμυντικά χαφ.

Η ισοφάριση γίνεται από μια ασύλληπτη ανοησία ενός Ισπανού αμυντικού που χτυπάει το γόνατο του Μασούρα μέσα στην περιοχή και ενώ η μπάλα είχε απομακρυνθεί από εκείνο το σημείο !

Σκορ 1-1 λοιπόν στη Γρανάδα χωρίς τελική ενέργεια και ούτε καν ευκαιρία για την Ελληνική ομάδα και με τον Φαν Σιπ να πράττει πολύ σωστά βάζοντας τον Φορτούνη (ο οποίος, ας μην γελιόμαστε, πρέπει να παίζει βασικός) στο 65' λεπτό

Πλέον-με αυτές τις αλλαγές που έγιναν- μπορεί να γίνεται και κανένας στοιχειώδης αυτοματισμός και καμιά ενέργεια που θα απασχολήσει τους Ισπανούς μέσους και αμυντικούς.

Πως και γιατί όμως οι Ισπανοί δεν απάντησαν στο Ελληνικό γκολ, ενώ όλοι πιστεύαμε πως αργά ή γρήγορα θα το κάνουν και θα πάρουν το ματς ; **Δεν είναι ούτε ακατανόητο, ούτε...μεταφυσικό !**

Την πρώτη αιτία την αναφέραμε παραπάνω και είναι οι αλλαγές

του Φαν Σιπ, ενώ η δεύτερη αιτία η εμμονή των Ισπανών με αυτό το εντελώς προβλέψιμο παιχνίδι των πολλών πασών και της ανάπτυξης σχεδόν μόνο από τα πλάγια. Πιθανότατα να πιστεύουν πως έτσι θα κουράσουν περισσότερο τον αντίπαλο, αλλά από αυτό χάνουν σε δημιουργικότητα και χάνουν και πολύτιμο χρόνο...

Η άλλη αιτία πιστεύουμε πως δεν είναι εντελώς αγωνιστική και έχει να κάνει πρώτον με τη μενταλιτέ της Ισπανικής ομάδας η οποία συχνά όταν τις στραβώσει το παιχνίδι και δεχθεί κάποιο γκολ λιγοψυχεί και δεν μπορεί να αντιδράσει και να φτιάξει φάσεις της προκοπής, ακόμα και απέναντι σε μεσαίες Ευρωπαϊκές ομάδες, όπως η δική μας.

Από την άλλη η φουλ άμυνα, που έπρεπε να παίξουμε μετά το 1-1, είναι ακόμα στη μενταλιτέ της Ελληνικής ομάδας, καθώς με αυτήν έκανε τις μεγάλες επιτυχίες της, όποτε τις έκανε.

Επιπλέον ίσως είναι και χαρακτηριστικό της φυλής μας να παίρνει ψυχολογική ανάταση και να «ατσαλώνεται» όταν ένα ματς της πάει ιδανικά (και ειδικά απέναντι σε ισχυρότερες αντιπάλους) και όταν μάλιστα πρόκειται να το κρίνει, όχι η υψηλή τεχνική, αλλά η ανάρσχηση.

Έτσι έγινε λοιπόν αυτή η μεγάλη έκπληξη που όμως δεν είναι για πανηγύρια και ενθουσιασμούς, διότι ακολουθεί εντός έδρας ματς με τη Γεωργία η οποία είναι πολύ συμπαγής και, έχοντας ως βασικό όπλο της την άμυνα, προσπαθεί να “κλέβει” τα παιχνίδια.

Αυτό σημαίνει πως ο προπονητής θα πρέπει να παρατάξει μια ορθολογική και ενδεκάδα και να δουλέψει (όπως έγινε αρκετά καλά στο φιλικό με την Ονδούρα) το δυνατόν περισσότερο το δημιουργικό παιχνίδι.

Πιστεύω πως το καλύτερο που έχει να κάνει αυτή η ομάδα είναι να **συνεχίσει να δίνει βάσει πρώτα στην άμυνα** (καθώς δεν έχει τίποτα φοβερές δυνατότητες), **αλλά ταυτόχρονα να παίξει και πιο θετικό ποδόσφαιρο και να κάνει στοιχειώδη πράγματα που κάνουν όλες οι σοβαρές εθνικές ομάδες.**

Η εποχή του αποκρουστικού αντιποδοσφαίρου του Σάντος πρέπει να περάσει ανεπιστρεπτή και παρότι τότε έφερε θετικά αποτελέσματα που πανηγυρίστηκαν !

Και αυτό πρέπει να συμβεί γιατί από τότε η **Ελληνική ομάδα ξέχασε να κάνει τα στοιχειώδη πράγματα του ποδοσφαίρου** και-καθώς έγινε καθαρός προβοκάτορας του ποδοσφαίρου-αυτό της κόστισε για αρκετά χρόνια, καθώς την έφερε πολύ πίσω από το σύγχρονο ποδόσφαιρο.